

klærede min Beredvillighed til at lade disse Planer blive uindkastede en fornyet og meget alvorlig Drøftelse og Prøvelse, navnlig ogsaa ved nye Kræfter, og jeg svædede endydeligere til, at med Hensyn til det landskabsgartneriske Anlæg af Haven vilde jeg forsøge paa, dersom det skulde anses for at være ønskeligt, om en Concurrence herom kunde finde Sted. Jeg har fuldstændig fulgt, hvad jeg saaledes i sin Tid har antydet for Udvalget og Forsamlingen her. Den Komite, der havde med Sagen at gjøre, er bleven væsentligt omdannet og har modtaget nye Kræfter, og det navnlig en Mand, hvis Virksomhed med Hensyn til denne Sag jeg ikke noksom kan paastjonne, og jeg holder mig overbevist om, at det ærede Thing selv, naar det noiere har undersøgt Sagen, vil slutte sig dertil. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Concurrence henvendte jeg mig til Udvalget, men dette mente, at det vilde være noget, som i høj Grad vilde forhindre og sinke Sagens Udførelse, at det i høj Grad var nødvendigt, at der, saasnart som muligt, kunde tages fat paa Arbejdet, og at det var af den Overbevisning, at det i det Hele taget kun kunde være et Par yngre og meget ansete Gartnere, med Hensyn til hvilke der kunde være Spørgsmaal om, at de vilde gaa ind paa den noisommelige og langvarige Undersøgelse, som vilde være fornoden for at lægge en Plan i saa Henseende, og at man vilde finde det langt at foretrække, om disse yngre Gartnere bleve svædede til Udvalget, saa at dette kunde nyde Godt af deres Indsigt i den Henseende. Det er netop disse, som derefter have udarbejdet en saadan Plan, helt forskjellig fra den tidligere, til Omdannelse af Haven, og jeg har i den Henseende maattet erkjende, at de Grunde, der bleve anførte fra Komiteens Side, havde Meget for sig, og der var al Sandsynlighed for, at man ad den Vej, hvorved man ikke havde udelukket de Gartnere, som overtog Sagen, og for hvem det vilde være en Væressag at gjøre deres Bedste, fra at konferere med Andre, som havde Interesse for den, kunde komme til det bedste Resultat. Jeg tror derfor virkelig, at efter vore smaa Forhold er der udrettet Alt i den Retning, hvortil man ønskede at gaa fra Fi-

nantsudvalgets Side, og som jeg i det Hele erklærede mig tilbøielig til at slaa ind paa.

Da jeg nu engang har Ordet, turde det maasse være mig tilladt at føie hertil nogle mere almindelige Bemærkninger —, som jeg tilstaar, at jeg havde opgivet at fremføre under denne Forhandling —, idet min Tilstedeværelse her under Forhandlingerne har ladet mig høre forskjellige Ting, som staa i en vis Forbindelse med Kirke- og Undervisningsministeriet, men jeg vil dog føie til: af den Bessaffenhed, at der ikke vilde være tabt noget stort, om der ikke strax var kommet noget Svar derpaa. Jeg kan imidlertid dog ikke undet end udtale mig noget i Almindelighed om Bessaffenheden af disse forskjellige Bemærkninger, der ere komne ikke blot med Hensyn til Kultusministeriet, men ogsaa med Hensyn til Ministeriei i det Hele; og jeg kommer derved til at berøre et mere almindeligt Spørgsmaal, der synes at have beskjæftiget det ærede Thing meget under disse to Dages Forhandlinger, og jeg haaber at skulle gjøre det paa en saadan Maade, at det ikke foranlediger nogen ny Dvaagnen af den lidenskabelige Bevægelse, der synes at have været tilstede i Anledning af dette Punkt. Jeg har nu i en Række af nogle og tyve Aar oplevet en Mængde forskjellige første Behandlinger af Finantsloven, og der har vistnok hver Gang altid kunnet gjøres mere eller mindre begrundede kritiske Bemærkninger om den. Det kan umuligt afpæles nøiagtigt, hvad der kan bringes ind under den, men man kan dog vist ikke stille det saa omfattende, som det ærede Medlem for Nørresundby (Zahle), at Alt, hvad der havde økonomisk og finantsiel Betydning, burde drages frem under Finantslovens første Behandling; det vilde dog blive altfor ubegrændset. Det er selvfølgelig en vis, taktfuld Begrændsning, der maa kræves her, som ved saa mange andre Leiligheder, men hvis jeg skulde tillade mig, navnlig med den lille Forhandling for Die, som nu har fundet Sted, at gjøre en lille, mere almindelig Bemærkning, som foreskriver mig at ramme den uheldige Side af Forhandlingen her, vilde jeg nævne den Brug, som man har været tilbøielig til — og det ikke mindst under denne Forhandling — at gjøre